

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-304/17-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća te sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Direkcije, Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/381, urbroj: 401-01/04-17-7 od 13. listopada 2017., radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj dana 21. ožujka 2018.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje točaka 1. do 12. izreke rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/381, urbroj: 401-01/04-17-7 od 13. listopada 2017.

II. Poništava se točka 13. izreke rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/381, urbroj: 401-01/04-17-7 od 13. listopada 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem poništeno je rješenje tužitelja, klasa: UP/I-008-01/17-01/32, urbroj: 338-01-06-16-2 od 30. ožujka 2017. kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama R. M. kojim je tražio podatke o svim ugovorima, svim isplatama i svim odobrenjima za rad kod drugih osoba za J. O. (točka 1. izreke). Točkama 2. do 10. izreke naprijed navedenog rješenja tuženika djelomično se odobrava R. M. pravo na pristup preslici ugovora o radu, dodataka ugovora o radu, knjigovodstvenim karticama za putovanja na redovite sastanke, kolegije, prezentacije i edukacije kao i podatke o isplatama troškova prijevoza, sve za određene vremenske periode, a koji podaci se odnose na J. O., time da se određeni podaci prekriju, sve pobliže navedeno točkama 2. do 10. izreke osporenog rješenja. Predmet je vraćen tužitelju na ponovni postupak u dijelu podnesenog zahtjeva, a odbačen zahtjev zainteresirane osobe u dijelu u kojem se traži dokumentacija o troškovima prijevoza J. O. za razdoblje od 2000. do 2003. te za kolovoz 2011., 2012. i 2013. godine kao i u dijelu u kojem se traže preslike svih odobrenja za rad kod drugih pravnih ili fizičkih osoba (točka 11. i 12. izreke). Točkom 13. izreke osporenog rješenja naloženo je tužitelju da postupi sukladno točkama 2. do 10. izreke rješenja u roku od 8 dana od dana primitka tog rješenja.

Tužitelj u tužbi navodi da je prvostupanjskim rješenjem odbijen zahtjev R. M. za ostvarenje prava na pristup informacijama dostavom preslike sklopljenih ugovora o radu između Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje i J. O., radnika Zavoda kao i svih dokumenata iz kojih su vidljivi svi nastali troškovi koje je Zavod podmirio imenovanom kao što su redovita plaća (isplatni listovi), službena putovanja (inozemna i tuzemna), sveučilišni ili veleučilišni studiji (inozemni i tuzemni), edukacije (inozemne i tuzemne), seminari (inozemni i tuzemni), predavanja (inozemna i tuzemna), konferencije (inozemne i tuzemne), znanstveni skupovi (inozemni i tuzemni), pozvana predavanja (inozemna i tuzemna), putni troškovi, izjave o načinu ostvarivanja prava na naknadu za prijevoz, izjave o adresi stanovanja iz koje zaposlenik najčešće odlazi na posao i odlazi s posla i dr, te sve preslike odobrenja za rad te drugih pravnih i/ili fizičkih osoba za rad imenovanog. Upućuje na odredbu članka 15. stavka 2. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama kao i odredbu članka 16. stavak 1. istog Zakona. Navodi da je u skladu s odredbom članka 8. Pravilnika o tajnosti podataka i pravu na pristup informacijama tužitelja profesionalnom tajnom smatraju se svi podaci o osobnom i obiteljskom životu te zdravstvenom stanju osiguranih osoba Zavoda, radnika Zavoda i drugih osoba koje se saznaju i obavljaju redovite djelatnosti Zavoda, a čije bi neovlašteno priopćavanje moglo štetiti interesu osobe na koju se podatak odnosi i interese članova njezine obitelji. Sukladno članku 9. točki 3. i 5. Pravilnika, profesionalnom tajnom se posebice smatraju podaci iz osobnog dosjea radnika Zavoda te podaci i isprave o osobnim primanjima i naknadama radnika Zavoda. Prema članku 15. stavku 1. Pravilnika, podaci koji se smatraju tajnom ne smiju se priopćavati niti činiti dostupnim neovlaštenim osobama ako zakonom ili pravilnikom nije drukčije određeno. Upućuje na odredbu članka 1. stavak 1. i članka 2. točka 1. Zakona o zaštiti osobnih podataka kao i na članak 29. stavak 1. Zakona o radu. Ističe da su zatraženi podaci osobni podaci gospodina O. te predstavljaju profesionalnu tajnu Zavoda odnosno radi se o osobnim podacima u skladu sa člankom 2. stavkom 1. točke 1. Zakona o zaštiti osobnih podataka. Pristup podacima navedenim u točkama 2. do 10. izreke pobijanog rješenja sadrži podatke koji predstavljaju obilježja specifična za gospodarski, odnosno socijalni identitet gospodina O. Iz preslika ugovora o radu gospodina J. O. iz točke 2. dispozitiva pobijanog rješenja vidljivo je kada je imenovani sklopio radni odnos na određeno vrijeme, koliko je trajao probni rad, koliko je godina radnog staža imao na dan sklapanja ugovora, a iz preslika knjigovodstvenih kartica iz točaka 3. i 4. dispozitiva osporenog rješenja vidljiva su sva službena putovanja na redovite sastanke, kolegije, prezentacije i edukacije iz mjesta rada. Također, u preslici izjave J. O. od 8. travnja 2014., o adresi s koje redovito odlazi na posao, izjave o prebivalištu, izjavama o prebivalištu od 25. rujna 2006. i 2003. godine iz točke 5. dispozitiva pobijanog rješenja nakon što se prekriju podaci koje su u toj točki navedeni, svi ostali podaci su podaci iz osobnog dosjea radnika te predstavljaju profesionalnu tajnu. Također, podaci o isplatama troškova prijevoza iz točaka 6., 7. i 8. dispozitiva osporenog rješenja te iz preslike kumulativnih kartica o isplatama plaće iz točke 9. te preslika obračunskih lista plaće iz točke 10. dispozitiva osporenog rješenja nakon što se prekriju podaci za koje je navedeno da ih je potrebno prekriti navedena su sva mjesečna primanja koja su J. O. isplaćena kao radniku Zavoda, a svi ti podaci predstavljaju profesionalnu tajnu Zavoda. Smatra da postoji bojazan da bi dostavljeni podaci o J. O. na način kako je to odlučeno točkama 2. do 10. dispozitiva rješenja, mogli biti objavljeni na internetskoj stranici www... Ističe da tužba ima u skladu s člankom 26. stavkom 1. Zakona odgodni učinak s obzirom na izreku osporenog rješenja.

Predlaže da se osporeno rješenje poništi i odbije žalba R. M. za pristup navedenim podacima.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da kao što je u samom osporenom rješenju navedeno informacije koje su predmet postupka predstavljaju podatke o potrošnji financijskih sredstava prvostupanjskog tijela u odnosu na zaposlenike tog tijela. Tu se radi o javnim sredstvima te za iste nedvojbeno postoji javni interes. Tuženik je uputio da podaci za koje postoje zakonsko ograničenje

moraju biti prekriveni, dakle, žalitelju je omogućen pristup samo onim informacijama iz koje je razvidna potrošnja prvostupanjskog tijela dok su ostali podaci prekriveni. U odnosu na izjavu s koje radnik redovito odlazi na posao ističe se da o istoj ovisi ima li radnik pravo na trošak prijevoza, a što predstavlja raspolaganje javnim sredstvima. S obzirom da su na istim prekriveni adresa i vlastoručni potpis neosnovano se navodi da bi isto moglo štetiti radniku odnosno članovima njegove obitelji. Konačno, žalitelju je omogućen pristup samo onom dijelu informacija iz kojih je vidljiv rad u tijelu javne vlasti te informacije iz kojih je vidljivo raspolaganje javnim sredstvima prvostupanjskog tijela u korist radnika. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu, R. M. u odgovoru na tužbu predlaže istu odbiti jer tužitelj u svojoj tužbi ne navodi nikakve konkretne i na zakonu utemeljene dokaze već neutemeljen pretpostavke i bojazni, a sve s ciljem da ga se onemogući u ostvarenju njegovih Ustavom zajamčenih prava.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje. ZUS), Sud je odgovor na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavio tužitelju koji se očitovao na način da bi tužitelj kao poslodavac gospodina O. dostavljanjem traženih podataka postupao protivno odredbi članka 29. stavka 1. Zakona o radu. Ukoliko gospodin M. ima saznanja da je ugovor o radu između gospodina O. i Zavoda sklopljen suprotno propisima o radu ili suprotno odredbama Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentata složenosti poslova u javnim službama odnosno da mu je Zavod, kao korisnik državnog proračuna, neosnovano podmirivao troškove sveučilišnog ili veleučilišnog studija, edukacija, seminara i dr., mogao je inicirati postupke inspekcije rada ili proračunskog nadzora pri nadležnim tijelima. Ostaje pri svom zahtjevu da se rješenje tuženika poništi te žalba zainteresirane osobe odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 6. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.), informacije su dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima ovog Zakona.

Prema odredbi članka 15. stavka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informacijama ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna sukladno Zakonu (točka 2.) i ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka (točka 4.).

Prema odredbi članka 16. stavka 1. navedenog Zakona, tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavka 3. i 4. ovog Zakona, dužno je prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti javnog interesa. Vlasnik informacije iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, po prethodno pribavljenom mišljenju Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost dužan je prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa. Prema stavku 2. citiranog članka Zakona, kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavaka 2., 3. i 4. ovog Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.

Odbijajući zahtjev zainteresirane osobe za pristup traženim informacijama tužitelj se poziva na odredbe svog Pravilnika o tajnosti podataka kojim je odredio koji podaci predstavljaju poslovnu, a koji profesionalnu tajnu pa smatra da tražene podatke nije moguće zainteresiranoj osobi dati. Međutim, osnovano tuženik u obrazloženju osporenog rješenja ističe da sukladno naprijed navedenim odredbama Zakona, poslovna i profesionalna tajna ne predstavljaju apsolutne razloge za odbijanje zahtjeva za pristup informacijama već je u svakom konkretnom slučaju potrebo testom

razmjernosti i javnog interesa utvrditi preteže li javni interes za dobivanje informacije ili je zaštita prava na ograničenje iz članka 15. Zakona.

Naime, ovdje se radi o pristupu onim informacijama, (ugovori, knjigovodstvene kartice, isplata troškova prijevoza), koji se odnose na potrošnju financijskih sredstava tijela javne vlasti odnosno javnih sredstava zbog čega i po ocjeni ovog Suda pravilno zaključio tuženik, i to nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa da prevladava javni interes za dobivanjem informacije, time da je tuženik pravilno ograničio zainteresiranoj osobi pristup informacijama koje se odnose na podatke o adresi, jedinstvenom matičnom broju, vlastoručnom potpisu, imenu oca, broju računa i dr., a što je sve detaljno navedeno u izreci i obrazloženju osporenog rješenja.

Konačno, u odnosu na izjavu o adresi s koje radnik redovito odlazi na posao pravilno zaključuje tuženik da o istoj ovisi ima li radnik pravo na trošak prijevoza, a što predstavlja raspolaganje javnim sredstvima pa je odobrio pristup toj informaciji ali na način da se u istoj prekriju podaci o adresi kao i o vlastoručnom potpisu radnika.

Imajući na umu naprijed navedeno, po ocjeni ovog Suda, pravilno je tuženik postupio kada je poništio rješenje tužitelja od 30. ožujka 2017. (točka 1. izreke) te djelomično odobrio pristup informacijama sve pobliže navedeno u točkama 2. do 10. izreke osporenog rješenja. Također, pravilno je točkom 11. izreke osporenog rješenja u dijelu podnesenog zahtjeva predmet vraćen na ponovni postupak, kao i odbačen zahtjev zainteresirane osobe kojim je tražio dostavu određene dokumentacije navedene u točki 12. izreke osporenog rješenja.

Međutim, osnovano tužitelj u tužbi ističe da je odredbom članka 26. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano da tužba ima odgodni učinak ako je rješenjem omogućen pristup informaciji pa je točku 13. izreke rješenja tuženika valjalo poništiti budući je ista u suprotnosti s naprijed navedenom odredbom Zakona. Naime, odredbu članka 25. stavka 7. Zakona, prema kojoj je tuženik dužan odrediti primjereni rok za davanje informacije, treba tumačiti povezano s odredbom članka 26. stavka 1. Zakona, tako da rok za davanje informacije ne može početi teći prije pravomoćnosti rješenja tuženika. Stoga je izreka rješenja kojim je tuženik naredio tužitelju davanje informacije u roku od 8 dana od primitka rješenja nezakonita.

Slijedom navedenog, valjalo je pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. i 58. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 21. ožujka 2018.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.